



PLOP! La màgia de Picanyol

Mercè Canela
directora de la revista *Cavall Fort*

Quan parlem de Picanyol i de *Cavall Fort* de seguida ens ve al cap la figura de l'Ot, el bruixot més famós del còmic en català. L'Ot va tenir una vida molt llarga: va aparèixer per primera vegada l'any 1971, al número 215/216 de la revista, i des de llavors no hi va faltar mai fins que Picanyol va decidir plegar definitivament de crear-ne tires noves, l'any 2014. En total, en va fer més de 1.500.

Picanyol explicava que l'Ot havia sorgit com una mena d'aparició, un dia que estava assegut en un banc del passeig de Gràcia de Barcelona. Va veure aquell homenet, vestit amb la capa negra i el barret amb punxa, i se li van començar a acudir idees. Deia que era l'únic personatge que s'havia inventat així. Jo crec que no hi ha ni un sol gag d'*Ot, el bruixot*, i de tota la galeria de personatges que l'acompanyen, que no sigui bo, que no arrenqui almenys un somriure. I la clau no és només el dibuix nítid i precís de Picanyol, sinó també, i sobretot, els seus guions. Sorpren com va ser capaç de crear-ne tants. Al llarg dels més de quaranta anys que s'hi va dedicar, va tenir moments de cansament, en què li semblava que ja no li sortiria cap idea nova. En aquestes ocasions, Abert Jané li deia que d'acord, que ho entenia, però que si en podia fer almenys dues tires més, per al pròxim número. I després dues més. I, així, Picanyol acabava agafant una nova embranzida i el personatge continuava. Fins que va arribar l'adeu definitiu.

L'obra de Picanyol, però, va molt més enllà del seu personatge més conegut. A les pàgines de *Cavall Fort* hi va publicar un gran nombre d'histories de còmic, entre les quals destaca la sèrie *Sopars de*

Homenatge



duro, situada en un bar d'una ruta intergalàctica, en què una colla de personatges estrafolaris s'explicaven les aventures. Ell mateix ens deia: «Quan jo era petit, la meua mare tenia una pensió a Moià. Els dispesers dinaven i sopaven asseguts al voltant d'una gran taula i jo escoltava les seves vides i anècdotes, opinions i acudits. Sempre he tingut la sensació que els extra-terrestres de *Sopars de duro* estan inspirats en aquells dispesers. També em va influir aquell bar de la pel·lícula *La guerra de les galàxies*.»* Com a *Ot, el bruixot*, a *Sopars de duro*, i a les històries de *L'illa perduda*, editades originalment al diari *Avui*, es posa de manifest el sentit de l'humor tan fi i irònic de l'autor.

Al costat del còmic hi ha tot un altre àmbit que cal destacar: Picanyol era un mestre de la creació d'entreteniments i de jocs d'enginy, des dels clàssics, com poden ser els jocs de les diferències o els laberints, fins a tot un ventall de propostes originals en què s'unien la seva capacitat creativa, la seva habilitat de guionista i el seu domini del dibuix. Un dia Albert Jané em va fer adonar d'una cosa: Picanyol podia dibuixar centenars de cares diferents. És una capacitat que molts dibuixants de còmic no tenen, i s'han d'ajudar d'altres elements (cabells, barrets, vestits) per poder distingir un personatge de l'altre. Ell era tot un mestre, un mestre que ha esdevingut un clàssic, en el millor sentit de la paraula. Per això les noves generacions de lectors de *Cavall Fort* el continuaran trobant a les seves pàgines, amb la reedició de les tires de l'Ot, de les historietes de *L'illa perduda* i dels seus jocs. ●

* *Cavall Fort* número 945/946, desembre de 2001.